UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IOAN. PETRI || MAFFEII,|| BERGOMATIS,|| E SOCIETATE || IESV,|| HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI.|| SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI IV.||

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Patres in varia loca Pontificis iussu discedunt. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64627

Visual Library

ſunt:eidemq́ue Ignatio negotium datum, vt ea in ſummam redacta, Pontifici maximo primũ Apoſtolica auctoritate ſancienda atque approbanda proponeret; dein de vt eadem ipſe poſtea per otium fuſius explicaret ordinaretque, & quàm accõmodatiſſimas ad Societatis vocationem & ſpiritum leges canoneſque perſcriberet.

Patres in varia loca Pontificis iuſſu diſcedunt. Cap. X.

SVB hæc fermè decreta, Pontifex maximus aliquot operarios ab Ignatio in varias agri Eccleſiaſtici vineas poſtulauit. Id noſtrę Societati fuit Apoſtolicę peregrinationis exordium. Ennio Verulano, S. R. E. Cardinali per eos dięs cum ampliſſima poteſtate legatio Parmenſis obuenerat. Huic, Pontificis iuſſu, legationis comites, & rerum ſpiritualium adminiſtri duo, Petrus Faber, & Iacobus Laines ab Ignatio dati: Senas verò in Etruriam, Paſchaſius ad inſtaurandam ſacri cuiuſdam cœnobij diſciplinam ab eodem Pontifice miſſus eſt. In Aenariam ſeu Inarimem inſulam, pacificationis gratia non leuis momenti, Nicolaus Bobadilla: Brixiam in Cenomanos ditionis Venetæ, Claudius Iaius grauibus item de cauſſis abijt. Ac per idipſum tempus etiam in extremas terras primùm Societati patuit aditus. Braſilicam oram, & prætere a quidquid inter inacceſſum olim Bonæ ſpei promontorium, vltimoſque Sinas interiacet maritimi tractus, Indo & Gange ſuperato, Luſitani, armatis claſſibus; ante annos aliquot ingenti auſu & labore, æquè fortiter ac feliciter aperuerant. neque Ioannẽ hoc nomine tertium Luſitaniæ Regem inſigni virtute ac pietate virum, vlla magis angebat cura, quàm vt barbaras illas nationes à miſera dęmonum ſeruitute ad vnius veri Dei notitiã cultumq; traduceret: atq; ob idipſum, quos in ea mitteret loca præcones Euangelij, & moribus & eruditione præſtantes, tota Europa impendio conquirebat. Eius rei conſcius Iacobus Gouea, is qui Pariſijs in ipſo virgarũ periculo ſingularem Ignatij fidem virtutem-

que, ingenti cum admiratione cognorat, procul du-
bio statuit, illum & ſocios ad Indicam expeditionem fo-
re quàm accommodatiſſimos, quoniam quidem à
Hieroſolymæ acceſſu bello impediti, quemadmodum
audierat, in Italia ſubſtitiſſent. Neque tamen cuiquam
eius conſilij ratus impertiendum Regi antequam ip-
ſius Ignatij voluntatem exploraſſet; pro amantia ad il-
lum ſcribit, quàm libente Luſitaniæ Rege, quam [illegible]
ſus bonorum induſtriæ pietatique campus in India pa-
teat. ſibi quidem, quando illum & ſocios ab [illegible]
mitana curatione arceat bellum, ſanctiſſimas ipſius [illegible]
dijs prouinciam in primis aptam videri. Si conſilium pla-
ceat, vltro ſemet apud Regem totius negotij fore inter-
pretem pollicetur. Ad ea, cum gratiarum actione reſcri-
pſit Ignatius, neque ſe, neque ſocios eſſe iam ſui iuris,
quippe qui ſummo Chriſti Vicario ſemetipſi perpetuo
nexu Obedientiæ mancipaſſent. proinde agendum eſſe
cum Romano Pontifice. quidquid ille iuſſiſſet, eos
ſine mora facturos. Quo accepto reſponſo Gouea, cùm
facilè ſperaret à Pontifice impetrari poſſe, rem totam Re-
gi ſuo per litteras aperit, ipſumque exemplar epiſto-
læ Ignatij ad eum mittit cum ſummis illius & ſociorum lau-
dibus, etiã atque etiã ſuadens, vt eiuſmodi viris opera
potiſſimũ vtatur, neu tam præclaram occaſionem elabi
patiatur è manibus, cui ſimilem fortaſſe nullam in
poſterum habiturus. Haud incaſſum adhibita hortatio.
quippe Rex & ſua ſponte iam incitatus, & Goueæ [illegible]
viri monitis & auctoritate permotus, confeſtim Petro
Maſcareniæ, ſuo apud Pontificem maximum Oratori
mãdat mox in Luſitaniam redituro, det operã vt quam
plurimos ex Ignatij diſciplina ſecum deducat, Euange-
lij cauſſa mittendos in Indiam, eaque de re cum Ignatio
quàm primùm agat: ſi res cum illo minus procedat, om-
ni conatu cum ipſo Pontifice tranſigat, vtique vt cum
tali comitatu reuertatur ad ſe. Hoc tam ſeuero manda-
to legatus accepto, ſine cunctatione Ignatium conuenit,
ac pauca præfatus (vt fit) conciliandæ beneuolentiæ,
mandatum ſui Regis exponit, Patreſque [illegible]

in miſſionem Indicam poſtulat. Ad quem ille ſubmiſſa
oratione, tam honorifico Regis de ſe iudicio gratias
cum egiſſet, eadem fermè quæ ad Goueam reſpondit:
quod ab ſe petatur, totum id è ſummi Pontificis volun-
tate imperioque pendere. qui tamen, ſi, quid ego ſen-
tiam quæris (inquit Ignatius) vnum aut alterum fortaſ-
ſe tibi conceſſerit, plures verò nequaquam. At ille cùm
nihilominus in eodem poſtulato perſiſteret, Dei fidem
& hominum teſtans, nuſquam operam collocari fru-
ctuoſius poſſe; tum Ignatius, quaſi futura præſagiens,
familiari ac placido vultu: Deus, inquit, meliora, clariſ-
ſime orator. quippe ſi è tam exiguo numero, ſex vnam
dumtaxat in prouinciam demas, quantulum, quæſo, re-
liquo terrarum orbi ſupererit? Neque tamen idcirco il-
le ab incæpto deſiſtit. quoniam Ignatium flecti poſſe
diffidat, ad ipſum adit Pontificem, narrat quid ſibi ab
Rege mandatum ſit, ſuppliciter etiam atque etiam obſe-
crans, ne in tam honeſta cauſſa, tamque pia, fruſtrari ſe,
Regemque ſuum concepta peropportuni ſubſidij ſpe pa-
tiatur. Hic Pontifex, quamquam lætus ab vrbe Roma
potiſſimum, vt par erat, peti ſacri Euangelij nuntios, &
inſuper, tanto Regi, tamque de Romana Eccleſia be-
ne merito gratificari vehementer exoptans; tamen, vt
in tali negotio, ne videlicet ſeruis Dei ad omne paratis
obſequium abuti pro poteſtate videretur (qua erat leni-
tate ac ſapientia vir) audito legato, rem ipſam probauit,
de numero ad arbitrium reiecit Ignatij. Is proinde (ſanè
quàm ægrè ferente Maſcarenia, neque tamen aſpernan-
te quod datum eſt) poſt multas in eam rem fuſas ad ſu-
peros preces, quemadmodum antea ſignificauerat, duos
dumtaxat glorioſo muneri deſtinauit; Simonem Rote-
ricum Luſitanum, & Nicolaum Bobadillam, qui cùm
idcirco Romam euocatus, grauiter iſchiade laboraret,
neque legatus Regius maturo iam reditu exſpectare
diutius poſſet; ægro Bobadillæ, ſibique vicem ereptam
dolenti, Franciſcus Xauerius repente ſufficitur. Erat o-
mnino laborioſa prouincia, iterque longinquum: &,
tum ferè nullam in ſpem reditus, tum verò in apertum

pæne

pæne quotidie vitæ diſcrimen. Sed quæ ...
di conſilio retardaſſent, ea ipſa incitamenta ...
bus, cùm ſe quiſque tali ſorte præ cæteris ...
maret. Ac Simon quidem parata in Luſitaniam ...
riter anteceſſit, ac deinde Regis Luſitaniæ ...
que rogatu, quamuis inuitus, in eadem ...
tit. Xauerius autem, vti delatum ad eū ...
ſiluit gaudio, datoque ſibi tempore vix ...
ad laceram attritamque tunicam reſarciendam ...
dos fratres; cum legato poſtera die profectus ...
tales agens Domino gratias, quòd ſe demum ...
potē effeciſſet. Perpetuas quippe clades ...
ignoratione Dei, in vltimis regionibus, ...
ante miſerari, & meſſis potiſſimū Indicæ ...
crebris conſueuerat vſurpare ſermonibus. ...
per quietem non ſemel erat ſibi viſus ...
meros ſuſtuliſſe vſque adeo ponderoſum, ...
magnitudine excitaretur è ſomno ...
briſque omnibus dolens: continuoque ...
cobo Laini patefaciebat eiuſdē cubiculi ...
tur fuēre noſtris hominib⁹ Pontificiæ ...
treſq; in varia deinceps loca profecti, ...
aucta Societate, inſtitutiſq; ſupplementi ...
me Europa collegijs, domibuſve, res eas ...
adiutore geſsēre, quæ proprio, & quidem ...
ne ipſæ per ſe ad enarrandum indigeant.

Ignatius plebi fame periclitanti ſuccurrit.

NEQVE verò Ignatio & ...
manſerant Romæ, ...
Erat annus à Virginis ...
VIII. inſignis annona ...
hyemem præcipuè ...
pia, vt paſſim iacentes ...
peres frigore fameque ...
ferandum in modum exſpirarent. Quo ...
motus Ignatius, tātæ calamitati ſibi omni ...
dum putauit, Iamque è Garzonij villa, ...

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN